

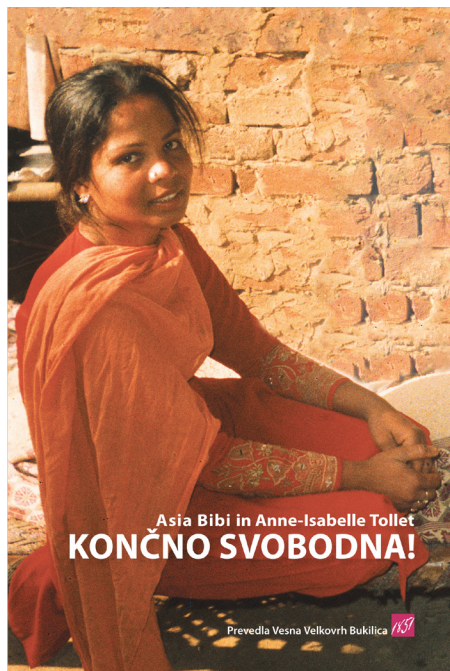

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

ASIA BIBI IN ANNE-ISABELLE TOLLET: KONČNO SVOBODNA!

Podatki o knjigi

- Naslov: Končno svobodna!
- Avtorici: Asia Bibi in Anne-Isabelle Tollet
- Prevajalka: Vesna Velkovrh Bukilica
- Urednica: Tadeja Petrovčič Jerina
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavih
- Število strani: 164
- ISBN 978-961-278-477-5
- Cena: 21,50 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2020

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Kalvarija obsojenke na smrt zaradi bogokletja

Delo prinaša pretresljivo pričevanje Pakistanke, ki je zaradi domnevnega bogokletja kar devet let (2010–2019) preživela v pričakovanju izvršitve smrtne kazni. Po dolgoletni kalvariji, med katero sta zaradi zavzemanja za zakonitost in temeljne človekove pravice pod streli skrajnežev umrla guverner Pandžaba, musliman Salman Tasir, in pakistanski minister za verske manjšine, kristjan Šahbaz Bhatti, je primer Asie Bibi ustvaril pravni precedens, ki ga bo moral upoštevati ves svet.

Knjiga je več kot le pripoved o skrajni (verski) nestrpnosti, saj nazorno kaže, da več kot 70 let po objavi Splošne deklaracije človekovih pravic té večjemu delu svetovnega prebivalstva še vedno ostajajo nedostopne. Bralce pa posredno tudi opominja, da si je treba za vrednote, pravice in svoboščine, ki jih dojemamo kot samoumevne, nenehno prizadevati. Delo, ki ga je povsem neizobražena avtorica napisala ob pomoči francoske novinarke, ki je bila vsa leta dejavno vključena v boj za njeno oprostitev, obsega dragocene tajne dokumente, pisma, pričevanja iz ozadja procesa proti Asii Bibi, procesa proti človečnosti. Prikaže pa tudi izjemne ljudi z vrha pakistanske politike, ki so svoje neomajno zavzemanje za pravičnost plačali z življenjem.

O avtoricah

Asia Bibi (1965) je pakistanska kristjanka, ki je devet let preživela v zaporu, v nenehnem strahu pred izvršitvijo smrtne kazni z obešanjem, na katero je bila obsojena zato, ker naj bi zagrešila bogokletje. Devet let je bila deležna poniževanja in mučenja, ker je pila vodo iz istega vodnjaka kot muslimani, in ga s tem domnevno umazala. Z njo je vsa ta leta trpela in bila deležna okrutnega preganjanja tudi njena družina ter vsi, ki so se v Pakistanu zanjo zavzeli. Z močjo vere in molitve ter z občudovanja vredno podporo nekaterih pokončnih posameznikov je ta preprosta žena in mama postala svetovni simbol boja proti verskemu fanatizmu.

Anne-Isabelle Tollet (1974) je francoska novinarka, ki je od leta 2007 delovala kot poročevalka s kriznih območij, med drugim iz Afganistana in Pakistana, kjer je tri leta tudi živel. Kot posebna poročevalka je sodelovala z najpomembnejšimi francoskimi televizijskimi postajami in kot vojna dopisnica s Kosova leta 2011 prejela eno od nagrad Emmy Awards International v kategoriji »najboljše poročanje o aktualnih dogodkih«. Kot stalna poročevalka za televizijsko mrežo France 24 v Islamabadu je leta 2008 poročala z območij pod nadzorom talibanov in pripadnikov Al Kaide. Iz Pakistana je redno poročala o dogodkih, povezanih s primerom Asie Bibi. Posnela je tudi zadnji pogovor s tamkajšnjim ministrom za manjšine Šahbazom Bhattijem, preden so ga zaradi nestrinjanja z obravnavo primera Asie Bibi umorili pakistanski talibani. Osebnost se je zavzela za Asio Bibi in o njeni obsodbi spregovorila tudi na sedežu OZN v New Yorku. Zaposlena je kot odgovorna urednica na televizijski postaji CNEWS.

Odlomki iz knjige

Nobenega dvoma ni bilo več, da sem žrtev zarote, neumnosti in brutalne hudobije.

Sodnik se je zahvalil kariju in povedal, da se bo za nekaj minut umaknil na samo. Gledala sem ga, kako je smuknil skozi majhna vrata. Policista ob meni sta mi rekla, naj sedem. Razumela sem, da mora sodnik o zadevi premisliti, in tega sem bila vesela. Saj menda ni mogel niti za trenutek verjeti, da bi jaz lahko izrekla takšne grozote ... Ne, v moji domovini nihče ne more izreči česa takega, ne da bi tvegala, da ga bodo linčali ali mu izmaličili obraz s kislino.

V dvorani ni bilo nikogar, čigar navzočnost bi me pomirila, pa sem raje sklonila glavo, da ne bi videla sovražnih pogledov občinstva. Čutila sem, kako me vsi tisti pogledi prebadajo, zabadajo; tedaj še nisem vedela, da me bodo preganjali vsako noč.

Pet minut pozneje se je sodnik vrnil, kar me je v prvem hipu pomirilo. Takrat sem namreč neumno menila, da sodnik pač ne bo verjel niti besedice od tistega, česar so me obtoževali, da sem domnevno rekla o Preroku; da je zgodba preveč nesmiselna. Za pogum sem globoko vdihnila – izrekel naj bi rabsodbo. Treščila je kot grom.

Asia Norin Bibi, v skladu s členom 295c pakistanskega kazenskega zakonika vas je sodišče obsodilo na smrt z obešenjem in na plačilo odškodnine v znesku 300.000 rupij.

Ta rabsodba mi še danes odmeva v ušesih.

Čas se je ustavil, niti ganiti se nisem mogla, ker mi ni šlo v glavo, nisem mogla verjeti. Udarec sodniškega kladičca me je napotil naravnost v smrt, jaz pa nisem hotela umreti. S široko odprtimi usti sem hlatala za zrakom, kot bi se utapljala. Po obrazu so mi stekle vroče solze, nezadržna poplava solz. Skrila sem oči za skrčena kolena, da bi pogoltnila bolečino in ne bi bila več priča temu nauku sovraštva. Čutila sem se osamljena, popolnoma sama. Ljudje, ki jih sploh nisem poznala, so s strastnim navdušenjem vzklikali sodniku. Veselili so se moje smrti, kriče: »Smrt kristjanki, *Allahu Akbar*.« Tepli so me, od njihovih ponižujočih klofut mi je zvonilo v ušesih, bljuvali so vame svoj prezir. V obraz mi je bilo vroče od besa in sramu. Zakaj me sovražijo? Zakaj lažejo? Kako lahko moje življenje ali smrt spremenita njihovo življenje? Bila sem navadna uboga kmetica. Kako lahko človek slavi smrt nekoga, ki ga sploh ne pozna?

(Str. 26–27)